

Erfaringer med å planlegge og gjennomføre et forskerkurs på Zoom

Camilla Hopen

Begynnelsen på samarbeidet

Jeg ble kjent med Britt-Evy på Norges første menneskerettighetsseminar for personer med utviklingshemming (Løvlie Slette, 2019).

På seminaret spurte hun om jeg ville være med på å lage et forskerkurs for personer med utviklingshemming. Kurset skulle lages av seks team fra høyskoler og universiteter fra hele Norge. Jeg har bakgrunn fra NFU og er opptatt av rettigheter og levekår til mennesker med utviklingshemming, så dette var et prosjekt jeg ble interessert i. I løpet av årene har jeg også holdt foredrag, så det å skulle undervise var ikke så skremmende for meg.

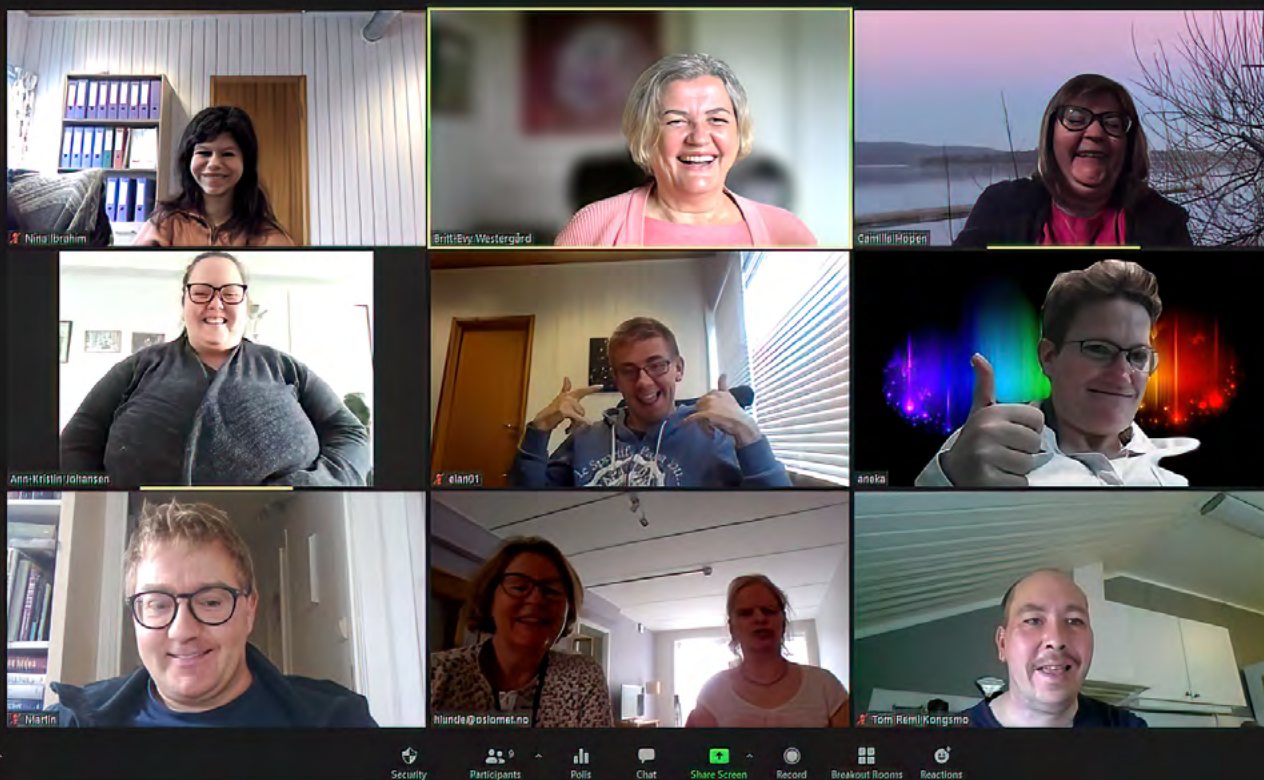
Team Oslo

Foruten meg, besto Team Oslo av Anne-Marit V. Hubertus, Gerd Hilde Lunde og Britt-Evy Westergård. Gerd Hilde og Britt-Evy jobber på OsloMet.

Første gangen teamet møttes var i Tønsberg desember 2019. Da spiste vi en skikkelig god jule-lunch hjemme hos Britt-Evy. Fordi vi møttes hjemme hos henne og ikke på kafé, fikk vi god tid og ro til å bli kjent med hverandres liv og interesser. Vi snakket om hvordan vi ønsket å samarbeide, hva styrken til hver enkelt var og hva vi var gode til. Samtalene ga et godt grunnlag for samarbeidet videre og planleggingen av møtene. Anne-Marit og Gerd Hilde kommer fra Oslo, så en av de første tingene teamet bestemte var at vi skulle møtes annenhver gang i Tønsberg og Oslo.

På møtene snakket vi om forskjellen på utviklingsprosjekter og forskning. Sammen med de andre teamene begynte vi i februar å lage en studieplan. Da snakket vi om innholdet, måter å lære på og brukerkompetanse i forskning. Teamet fant ut at en god måte å gi kunnskap til deltakerne på, var å skrive om et tema på en side. Dette ble seinere kalt kunnskapsark, som alle teamene i prosjektet laget om temaer de var ansvarlige for.

Det ble en lang pause da koronapandemien kom. Først høsten 2020 var vi i gang igjen. Da fortsatte vi jobben med studieplan, kunnskapsark, og laget en plan for gjennomføringen av kursdagene. Vi visste ikke da at vi kom til å holde kurset på Zoom (møtested på nettet). Dette visste vi først nærmere jul. På nyåret fikk teamet store vansker med å møtes på Zoom. En av medlemmene hadde verken PC eller tilgang på nett, så en av forskerne måtte reise hjem til personen for å bruke sin PC.

Bildet viser hvor gøy både kursledere og kursdeltakere hadde det på Zoom. En kursdeltaker var fraværende da bildet ble tatt.

Digitalt forskerkurs på OsloMet, Storbyuniversitetet

I februar møttes syv deltakere til første kursdag på Zoom. Kursdagen varte tre timer, fra klokken 12-15, med pauser hver halve time. Det var 11 kursdager med hjemmeoppgaver mellom hver kursdag. Vi avsluttet kurset i mai med mat, utdeling av kursbevis og fest på Zoom.

Jeg ønsket velkommen til hver kursdag, og fortalte om programmet og pauser. Teamet delte på undervisningen og vi brukte mye PowerPoint. Vi hadde også hadde mange diskusjoner og gruppearbeid i egne digitale rom på Zoom.

Camilla Hopen fra team Oslo forteller om hva de har bidratt med til kurset.

Zoom har også et verktøy (Polls) for å lage spørsmål til deltakerne. Vi brukte Polls for å evaluere kursdagene. Kursdeltakerne ble etter hvert veldig gode til å bruke både Zoom, Polls og søke på nettet.

Flere ting vi lærte, var vanskelig å huske. Men bildene vi brukte hver kursdag, fisken og forskningstrappa, var enklere å huske. Det var også lett å huske undervisningen om intervjuer og formidling. Det er lettere å huske det som er gøy å lære.

Det var veldig spennende og gøy å arrangere kurset. Noen deltakere satt alene med egne PCer, mens andre satt sammen med tilretteleggere og lånte kommunens eller universitetets PC. Alle deltakerne ble godt kjent med hverandre, det var mye latter og tull og tøys i pausene. Flere har fortsatt kontakt med hverandre.

Samarbeidet i teamet var veldig godt, vi hadde alltid en god tone. Det var spennende å være lærer. Først tenkte jeg at det var et veldig stort ansvar, men så ble jeg stolt fordi jeg tenkte på at dette er noe vi gjør for første gang. Jeg følte meg trygg ved å gjøre det sammen med teamet. Selv om det var mye arbeid med planleggingen og gjennomføringen av kurset, var det veldig gøy. Kurset ga mersmak og lysten er stor til å delta i flere forskningsprosjekter.

Forskerkurs er viktige

Forskerkurs er viktig for personer med utviklingshemming, så de kan se at forskning er både gøy og lærerikt. Det er viktig for samfunnet at personer med utviklingshemming deltar i forskning. Det er bare de som kan fortelle hvordan de har det. I samarbeidet med andre forskere, blir en hørt og sett i forhold til hva som er viktig. Dette fører til økt selvtillit og følelsen av å være nyttig. Samarbeidet med forskerne gir følelsen av at kunnskapen du sitter på er viktig og nyttig for andre.

Det er viktig at forskerkursene fortsetter. Det er også viktig å ha et nettverk som deltakerne på kursene kan møtes i. Dette er viktig for å holde kontakten med hverandre og finne samarbeidspartnere. Noen av oss har laget et slikt nettverk. Foreløpig snakker vi om hvordan vi skal drive nettverket.

Zoom er et godt verktøy å bruke for å holde forskerkurs. Da kan folk være med fra flere steder i landet. Ikke alle med

Ole Magnus Oterhals fra Team Molde legger frem hva deres gruppe har snakket om.

utviklingshemming har så god råd, eller mulighet til å ha med seg en tilrettelegger når de reiser på kurs, og da er Zoom fint. Kurset viste også at alle deltakerne klarte å bruke Zoom, selv om noen behøvde opplæring og veiledning underveis.

Takk til Britt-Evy Westergård for samarbeidet du ga som tilrettelegger under skriveprosessen.

Litteraturliste

Løvlie Slette, L. (2019). «Det var bedre før!» Arrangering av rettighetsseminar for mennesker med utviklingshemming, 19. og 20. august 2019 i Oslo. Nyheter. Hentet 18. mai 2022 fra: <https://stiftelsensor.no/nyheter/item/det-var-bedre-for>